

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.12.2017 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Dany Pacholíkové a přísedících RNDr. Tamary Sidorinové a Ing. Bohumíra Topinky **t a k t o** :

Obžalovaný

Jan K.,

nar. xxx, trv. bytem xxx, xxx, t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha 4-Pankrác, Praha 4,

je v i n e n, že

1. dne 23. 2. 2017, v době od 7:30 hodin, v Praze xxx, xxx, v 1. patře v bytě č. xxx strčil do poškozené Magdalény J., nar. xxx, povalil ji na postel, svléknul oblečení a poté ji přivázal ruce páskem od kalhot a provázkem k rámu postele a aby překonal její aktivní odpor kopáním, tak si na ní obkročmo sedl, následně ji roztáhl nohy, lehl si na ní a vykonal na ní

soulož, využívaje při tom své fyzické převahy a nemožnosti poškozené se bránit, poté si přinesl žiletku a sám sebe demonstrativně řezal na ruku, hrudi a na krku, přičemž nechal na poškozenou kapat svojí krev a posléze na ní znovu, opětovně za použití násilí a výhrůžek, že zabije nejdříve poškozenou a potom sebe, vykonal další soulož, přičemž odpor obžalované opětovně překonával shodným způsobem, když navíc po celou dobu byla stále přivázaná k posteli,

t e d y

jiného násilím a pohrůžkami násilím donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal souloží,

2. poté, co opakovaně donutil poškozenou Magdalenu J. násilím k pohlavnímu styku, ji ponechal ležet přivázanou k rámu postele a když se jí podařilo z uvázání vyprostit a utéci k oknu s tím, že se pokusí vyskočit z uvedeného bytu a uprchnout, s úmyslem zabránit v jejím odchodu z bytu, jí chytil a smýkl zpět na postel, opětovně si na ní obkročmo sedl, přičemž jí vyhrožoval, že pokud se bude bránit, bude to ještě horší, že jí uškrtí, že zabije sebe i jí a poté, aby překonal její odpor a snahu volat o pomoc, jí škrtil a dusil dekou až do chvíle, kdy poškozená usnula, příp. omdlela a takto jí v bytě držel nejméně do 14,30 hod., kdy jí po probuzení dovolil byt opustit, přičemž svým jednáním, ve spojení s jednáním popsáním pod bodem 1., v ní vyvolal strach a obavu o život, včetně obavy, že se z bytu živá nedostane, což mělo za následek, že se u poškozené rozvinula xxx,

t e d y

jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobodu a takovým činem způsobil psychické útrapy

č í m ž   s p á c h a l

ad 1. zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
ad 2. zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst.1, odst.3 písm.c tr. zákoníku

a o d s u z u j e   s e

Podle § 185 odst. 2 tr. zákoníku za použití § 43 odst.1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **4 (čtyř) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s **ostrahou.**

O d ů v o d n ě n í

Provedeným dokazováním u hlavního líčení zjistil Městský soud v Praze následující skutkový děj :

K bodu 1. Obžalovaný K. byl přítelem poškozené J., nar. xxx, se kterou žil krátce v pronajatém bytě v Praze xxx, ul. xxx, v 1. patře, byt č. xxx. Během jejich soužití mezi nimi začaly narůstat neshody, kdy obžalovaný na poškozenou žárlil a vyčítal jí přátelství s bývalým spolupracovníkem B. a občasnou konzumaci drog-marihuany, které jí B. dával. Jejich neshody vyvrcholily kolem 20.2.2017, kdy poškozená oznámila obžalovanému, že od něho odchází a v důsledku toho si chtěla odstěhovat své věci. Již předtím se však poškozená v bytě zdržovala minimálně, přespávala u své matky nebo v době, kdy každý z nich pracoval na jinou směnu. Vzhledem k tomu, že oba pracovali na různých čerpacích stanicích, domluvili se, že jí obžalovaný dne 23.2. nechá klíče od bytu, které jí předtím odebral, na svém pracovišti, zatímco on měl údajně ten den odjet do M. Poškozená J. přišla dne 23.2. kolem 7.00-7,15 hod. do bytu, kde si začala balit své věci. Vzápětí se však do bytu dostavil obžalovaný K. a mezi oběma došlo k hádce. Během ní obžalovaný strčil do poškozené J., povalil ji na postel, svléknul oblečení a poté ji přivázal ruce páskem od kalhot a provázkem k rámu postele. Poškozená se bránila a aby překonal její aktivní odpor kopáním, tak si na ní obkročmo sedl. Následně ji roztáhl nohy, lehl si na ní a vykonal na ní soulož, přičemž využíval své fyzické převahy a nemožnosti poškozené se bránit. Poté si obžalovaný přinesl žiletku a sám sebe demonstrativně řezal na ruku, hrudi a na krku, přičemž nechal na poškozenou kapat svojí krev a posléze na ní znovu, opětovně za použití násilí a výhrůžek, že zabije nejdříve poškozenou a potom sebe, vykonal další soulož, přičemž odpor obžalované opětovně překonával shodným způsobem, když navíc po celou dobu byla stále přivázaná k posteli,

K bodu 2. Poté, co obžalovaný opakovaně donutil poškozenou Magdalenu J. násilím k pohlavnímu styku (bod 1.), ji ponechal ležet přivázanou k rámu postele. Po nějaké době jí zapálil cigaretu, kterou jí vsunul do úst, aby mohla kouřit. Ve chvíli, kdy odešel na WC, poškozené se touto cigaretou podařilo propálit provázek, který jistil uvázání jejich rukou k rámu postele a podařilo se jí z uvázání vyprostit. Utekla k oknu a protože se byt nacházel v 1.patře, chtěla vyskočit z uvedeného bytu a uprchnout. V tu chvíli se však do místnosti vrátil obžalovaný a když zjistil, že se poškozené podařilo uvolnit, s úmyslem zabránit v jejím odchodu z bytu, jí chytil a smýkl zpět na postel, kde si na ní opětovně obkročmo sedl, přičemž jí vyhrožoval, že pokud se bude bránit, bude to ještě horší, že jí uškrte, že zabije sebe i jí a poté, aby překonal její odpor a snahu volat o pomoc, jí škrtil a dusil dekou až do chvíle, kdy poškozená usnula, příp. omdlela. Takto jí v bytě držel nejméně do 14,30 hod., kdy se poškozená probudila a on jí dovolil byt opustit. Svým jednáním, ve spojení s jednáním popsáním pod bodem 1., v ní vyvolal strach a obavu o život, včetně obavy, že se z bytu živá nedostane, což mělo za následek, že se u poškozené rozvinula xxx.

Obžalovaný Jan K. využil svého práva a v přípravném řízení odmítl vypovídat.

U hlavního líčení obžalovaný uvedl, že se žádné trestné činnosti vůči poškozené nedopustil. Především není pravda, že by se spolu rozešli, přičemž poukázal na obsah zprávy SMS zajištěné v jeho telefonu, kdy mu poškozená psala 2 dny před tím incidentem, aby večer koupil mléko do ranní kávy. Rovněž tak o víkendu se nic nestalo, prožili jej společně. 18. 9. 2017 v pondělí byl v práci a byl s poškozenou domluven, že se za ním zastaví a půjdou k jeho známému na večeři. Ona mu pak volala a řekla, ať jede sám, že jede za B. si zakouřit cigaretu. V to pondělí se zase pohádali kvůli marihuaně, protože poškozená ji prakticky denně užívala a potom se psychicky měnila, hádala se s ním a vyčítala mu, že napadá B. Je pravda, že on se tehdy vyjádřil tak, že „co má dělat, má mu rozbít hubu, nebo co“. Následující úterý měl s B. kvůli té marihuaně konflikt, tehdy ho uhodil, ale tím to prakticky skončilo. Je pravda, že mu potom večer volal vedoucí pan P. a domlouval mu, ať takového jednání zanechá a on se

následně potom B. omluvil. Ve středu měl noční, ale přes den odjel do M., kde nechával poškozené dělat nový klíč od bytu, protože ona ten původní o víkendů zlomila. Vůbec tedy neví o tom, že by se spolu měli rozejít a dozvěděl se to vlastně až na policii. Pokud jde o ten čtvrtek, dne 23.2. 2017, tak je pravda, že dorazili společně domů kolem 7.30 hod. Přijeli sice každý zvlášť, ale sešli se u dveří bytu. Poškozená měla už tehdy špatnou náladu, vyčítala mu, že vyhrožuje B. kvůli marihuaně pro ní a začala si balit své věci do tašky. On ji žádal, aby toho nechala, aby to nějak vyřešili a v té souvislosti ji chytil za rameno a posadil ji na postel, protože v tom bytě nebyl žádný gauč nebo něco podobného. Když ji posadil na postel, tak si zapálili cigaretu, bavili se, potom se začali líbat a normálně se spolu vyspali. Následně zase byli na té posteli, kdy poškozená ležela, on seděl a společně kouřili. Poškozená zase začala, že bude lépe, když se spolu rozejdou, na což on reagoval tak, že šel do koupelny, vzal si břity od holení, vrátil se a obkročmo na posteli se na ni posadil. Poté se začal řezat na rukou, na krku, přičemž na poškozenou kapala krev. Je pravda, že ona při tom brečela a on ji dal na ústa deku, spíše takový ručník, aby jí otřel slzy. To trvalo asi 1 hodinu a potom, jak ona byla utahaná a on také, protože byli oba po noční, tak usnuli, jeho vzbudil telefon, kterou J. užívala, a vše bylo v pořádku. Takhle spali asi do 14.15 hod. a ona se potom zeptala, zda může vůbec odejít. Nabízel ji, jestli nechce v bytě zůstat, aby se pořádně vyspala, ale poškozená to odmítla. Potom prakticky společně odcházeli z bytu, protože on šel na noční a před domem se rozešli, protože J. odcházela na metro xxx. Obžalovaný poukázal na skutečnost, že pokud J. tvrdí, že byla ohrožena na životě, a bála se, mohla věc oznámit policejní hlídce, kterou potkala, a také moc dobře věděla, že na stanici metra xxx je policejní stanice. Nechápe, proč ji ta hlídka posílala až na xxx, protože byla prakticky na místě, a pokud by jim řekla, že ji ohrožuje, tak ho mohla zrovna ta hlídka zadržet. Podle jeho názoru poškozená se v tom bytě necítila ohrožená a poukázal na časové rozmezí mezi dobou, kdy opustila byt a dobou, kdy to nahlásila. Podle jeho názoru se spojila s někým, kdo ji poradil, aby takto postupovala a věc oznámila. Buď jí to poradil ten B., protože má z něho strach, anebo je z těch drog tak „zblblá“. Podle jeho názoru v průběhu vyšetřování nebyla blíže objasněna její závislost na drogách, které užívá naprosto pravidelně, a stejně tak nebyl prověřen její telefon, protože po celou dobu, co byla v bytě, mohla telefon běžně užívat a také užívala. Je také nelogické, aby to proběhlo tak, jak ona vypovídá, když uvádí, že nejdříve jí přivázal, pak se svlékl, pořezal se a nakonec svlékl i jí, protože pokud by byla uvázaná, tak by jí nešlo svléknout. Poškozená tvrdí, že měla ruce svázané páskem a provázkem, ale on žádný provázek neměl, neví, proč by ho nosil a kde by ho vzal, asi by zůstal v bytě, ale nic takového tam nebylo. Navíc na rukách neměla žádné stopy po vázání. On by poškozené nikdy neublížil a myslí, že trestní stíhání bylo částečně ovlivněno i tím, jakou má trestní minulost. Myslí, že ona sama by si takovou věc nevymyslela, ale je pravda, že v důsledku používání marihuany je nevypočitatelná a asi týden až 10 dní předtím, než k tomuto došlo, tak mu řekla, že mu to spočítá za všechny, kteří s ní v životě „vyjebali“. On s ní začal chodit krátce poté, co se rozešla se svým bývalým přítelem, který ji mlátil a ví o ní, že neměla ráda násilí. Myslí, že to právě vysvětluje tu hodinu a půl prodlevy, která byla mezi tím, než ona opustila byt a celou věc nahlásila, že se v té době s někým spojila a někdo jí to poradil. Neví, proč jinak by si měla tuto věc vymýšlet, protože kvůli B. se stále hádali, ona ho bránila, aby ji nepřestal dávat drogy. Poškozená se nikde neléčila. Ten pohlavní styk, který spolu měli, proběhl z její strany dobrovolně, na tu postel se posadili společně a on ji pouze vzal za ramena, aby si sedla. V tom bytě nebylo žádné jiné sezení, než na té posteli. Když si sedli, tak se oba svlékli. **V době, kdy se pořezával tou žiletkou, byl na ní, donutil jí, aby zůstala ležet a obkročmo si na ni sedl. To už bylo po tom pohlavním styku, který byl pouze jeden, nikoliv dva.** Poškozená se nepokoušela odejít ve chvíli, kdy on šel do koupelny pro ty žiletky, jednak ležela v posteli nahá a jednak tam byla dobrovolně. Neměla ani důvod, proč by odešla, měla volný pohyb po bytě, kouřila s ním cigarety, otevřeli si i šampaňské a pili. Když viděla, že se řízl poprvé,

chtěla vstát, ale on ji pouze zatlačil jako ramena a řekl jí, „ne“, ty se koukej na to, jak já chcípnu. V tu chvíli mu to moc nemyslelo, ale opravdu chtěl umřít. **Poškozená nechtěla, aby na ní kapala jeho krev. Když ji zatlačil zpátky, tak začala brečet, a proto jí otřel obličej tím ručníkem.** Obžalovaný vyloučil, že by došlo k opakované souloži, a že by ve chvíli, kdy poškozená se snažila utéct, ji škrtil a dusil dekou. Dodal, že potom oba dva na té posteli usnuli a spali tak asi do 14.15 hod. Následně **poškozená se ho zeptala, jestli může odejít** a on řekl, že ano, protože ji tam nedržel. Obžalovaný setrval i na tom, že ve chvíli, než usnula, tak si s někým psala SMS, asi si domlouvala, že si dá nějaký sraz. Ví, že telefon zvonil, ale neví, jestli ho vzala, protože byl třeba na záchodě. Ví ale, že byla na facebooku. Stejně tak vyloučil, že by ji zapálil cigaretu ve chvíli, kdy byla svázaná. Pokud by byla svázaná tu dobu, kterou ona uvádí, asi 4 – 4,5 hodiny, tak by měla nepochybně nějaké otisky na ruku, což zjištěno nebylo. Z bytu odcházeli kolem 14.30 hod. Poškozená za celých těch 7 hodin chtěla odejít právě až kolem 14.15 hod. Pokud se na ní řezal, tak chtěla pouze, aby toho nechal. Připustil, že se jí nelíbilo, co dělá, a to, že ji na té posteli vlastně zatlačil, když chtěla vstát, ale potom poškozená už nic nedělala, začala brečet, nesnažila se vstát a jen chtěla, aby s tím svým jednáním přestal. Tu krev na ní nechal kapat půl až $\frac{3}{4}$ hodiny, vždycky, když z jedné rány přestala téct, tak se řízl jinde. Nejrychleji tekla z krku, cítil slabost a v tu chvíli se skutečně chtěl zabít a nebral to jako demonstraci. Neví však, proč si neudělal hlubší rány. Chtěl, aby si poškozená uvědomila, že pro něho byla všechno. Po celou dobu, co spolu chodili, to bylo vesměs tak, že se nejdříve pohádali a následně se spolu vyspali. Samozřejmě, že poškozená dále plánovala s ním bydlet v tom bytě, jinak by si jeho prostřednictvím nenechávala dělat nové klíče. Obžalovaný se posléze vyjadřoval ke znal. posudku znalce z oboru kybernetiky, který zadokumentoval SMS zprávy, které posílal poškozené v době předcházející této události, jakož i dne 23. 2. 2017. Opětovně poukázal na SMS zprávu z 20. 2. kdy byla doma a psala mu, aby koupil mléko na ráno do kávy. Pokud jde o jeho telefonáty s osobou Martina V., tak obžalovaný posléze připustil, že celou dobu, co se zdržoval v bytě s poškozenou po té souloži, nespál a snažil se jmenovanému dovolat. Myslí, že se mu snažil dovolat asi 5x a v tu chvíli byl vzhůru. Posléze připustil, že spal do 12.00 hod. a následně telefonoval, a to ve chvíli, kdy poškozená spala. Pokud poškozené napsal dne 23.2. v 15.33 hod. zprávu „promiň“, tak tím se jí omlouval za to řezání.

Obžalovaný dále uvedl, že není pravda, že by se s poškozenou rozešli, ten poslední víken před onou událostí spolu měli pohlavní styk a poukázal na obsah SMS zprávy ze dne 20.2.2017(č.1.17 znaleckého posudku), ve které jej J. žádala, aby koupil mléko do kávy.

Z výpovědi poškozené **Magdaleny J.** soud zjistil, že s obžalovaným pracovala na jedné čerpací stanici a postupně se spolu sblížili a začali spolu chodit. Potom jim jejich bývalý vedoucí zprostředkoval byt přes známého v Praze xxx, xxx., kam se nastěhovali počátkem měsíce února 2017. Jednalo se o garsoniéro. Ona v té době už pracovala na jiné čerpací stanici. Krátce poté, co se sestěhovali dohromady, na ní začal obžalovaný žárlit. Nejdříve měl jenom takové narážky a pak začal vyhrožovat jejímu kamarádovi, který byl současně kolegou obžalovaného, protože s ním pracoval na jedné pumpě. Říkal, že mu rozbije pusu a potvrdil jí to i ten Tomáš B. Nejdříve se kvůli tomu jenom hádali a ona z bytu utekla a nějaký čas přespávala u své matky. Potom se do bytu vrátila zpět, ale znovu utekla, neboť obžalovaný ji začal vyhrožovat, že se zabije. Jednou, když přišla domů, tak se pořezal na ruce a ona utekla, že to nechce vidět a v tu chvíli se s ním jakoby rozešla. To se stalo asi tak týden před onou událostí. Jak utekla z toho bytu, tak ji obžalovaný vzal od něho klíče, které chtěl předtím vrátit. V době, kdy se rozhodla, že se s obžalovaným rozejde, tak v tom bytě ještě nějakou dobu přespávala a s obžalovaným se tak jako míjeli, protože tam spala v době, kdy on byl na noční. Když na noční nebyl, tak spala u své matky. To bylo tak asi od toho 13. února, kdy se tam začali jakoby míjet. Obžalovaný ji ale nikdy nevyhrožoval tím, že by ji chtěl ublížit.

Říkal, že ublíží sobě. Také vyhrožoval tomu B. Stále to bylo z jediného důvodu, a to jeho žárlivosti, i když k ní neměl důvod. Toho 23. 2. byla po noční, to už byli rozejití a ona si z bytu chtěla odstěhovat své věci. Protože neměla klíče od bytu, tak požádala obžalovaného a on jí slíbil, že ji je pro ni nechá u sebe na pumpě, zatímco on pojedou do xxx prodat auto, aby jí vrátil peníze, které jí vzal. Ona si tedy jela vyzvednout k němu na benzinku klíče a jela potom do toho bytu, že si vezme své věci a vypadne. Když přijela domů, tak obžalovaný asi za 1 minutu přišel po ní. Prohodili spolu pár slov a ona si začala dávat své věci do tašky. Obžalovaný zase začal s tím, že se zabije a ona mu říkala, ať toho nechá. Takže se ještě pohádali a padaly přitom nějaké nadávky. Pak si vzala ty své věci, už to nechtěla ani všechno dobalovat a protože ho nechtěla poslouchat, tak chtěla odejít. V tu chvíli ji obžalovaný chytl a hodil ji na postel. Tam jí chvíli držel, sednul si na ní. Začal jí říkat, že už se z toho bytu nedostane. Ona se bránila, chtěla odejít a říkala mu, ať toho nechá, ale on jí začal škrtit a poté jí přivázel ruce k posteli páskem od kalhot. Pak vzal ještě provaz, který měl v kapse, ten vzal z práce, používají ho na svazování novin. Ruce jí přivázel ke kovovému rámu postele. Říkal přitom, že už se z toho bytu nedostane, že tam oba dva „chcípnou“, ale že nejdřív se zabije on, jakoby se chtěl podřezat s tím, že na ni vykrváčí. Tohle jí říkal, svlékl jí a jak na ni seděl, tak se začal řezat žiletkami, takovými jednorázovými, na rukou, na krku, a otíral to o ni. Říkal jí přitom, že se zabije, že ho k tomu donutila. Ona se nemohla bránit, protože obžalovaný na ni seděl, ruce měla svázané. On jí říkal, že pokud se bude bránit nebo křičet, tak jí to bude bolet. Když párkrát zaječela, tak jí vždy přidusil dekou. Pamatuje si, že jednou volala pomoc, brečela a vzlykala. Tu deku jí dával na obličej. Obžalovaný byl už v té chvíli také vysvěčený, možná se svlékl i dřív než ona a ve chvíli, když byla přivázaná. Potom mezi nimi došlo k pohlavnímu styku, ale ani po něm se obžalovaný neoblékl, začal se zase řezat a mluvil pořád dokola o tom, že tam chcípnou oba, a že se z bytu ona nedostane. To trvalo celé asi 4 hodiny, a potom došlo znovu k pohlavnímu styku, který proběhl stejně, jako ten první. Pořád měla přivázané ruce a obžalovaný ejakuloval k ní do pusy, kam jí strkal penis. Po celou dobu jí obžalovaný stále vyhrožoval, že se podřeže, že na ni vykrváčí, a že ho ze sebe nedostane. Pak jí říkal, že pokud mu ještě jednou řekne „prosím“, tak ji uškrtí. Ona ho stále prosila, aby ji pustil, ale on říkal, že ho zničila, protože se s ním rozchází. Že je to její vina, že tam oba umřou. Ta druhá soulož mohla být tak za hodinu, až hodinu a půl, po té první, ale celou tu dobu ležela přivázaná. Po té druhé soulož obžalovaný odešel do koupelny, přinesl mokrý ručník a začal jí otírat to své sperma, které jak vyplivovala z pusy, tak to měla i po ramenou. Potom jí ještě otřel i tělo, kde měla tu jeho krev. Mezi tím zaschla krev i na něm, tak se začal znovu řezat, a přitom říkal, že to trvá déle, než čekal. Následně si zapálil cigaretu, jí také dal cigaretu do úst. Ona, protože nemohla vstát a byla stále přivázaná, tak se byla nucena vyčůrat do postele, i když mu říkala, že potřebuje na záchod. Takhle se vyčůrala celkem 2x. Obžalovaný ve chvíli, kdy byl na záchodě, tak ona toho využila a s tou cigaretou v ruce, se jakoby natáhla a propálila ten provázek. Pak už se celé to svázání uvolnilo a ona se z toho dostala. Vstala a zamířila ke dveřím, ale obžalovaný v tu chvíli vyšel z koupelny, takže zamířila k oknu, byt se nacházel v prvním patře a chtěla vyskočit z okna. On jí vzal, opět ji povalil na tu postel, začal na ni křičet, ať tedy chcípne hned, vzal deku a neví už, zda jí s ní škrtil nebo dusil, ale asi jí dusil. Nejdřív ji přiškrcoval rukama, pak vzal deku a začal jí dusit. Ona, jak se přidusila, byla po noční utahaná, pak 4 hodiny v jednom kuse plakala, takže buď usnula nebo omdlela, to přesně neví. Po nějaké době se probudila, ale neví, za jak dlouho to bylo, na hodiny se nekoukala. Když se probudila, tak obžalovaný byl umytý, lehl si k ní, to už svázaná nebyla. V tu chvíli jí řekl, ať odejde. Ví, že bylo mezi 14.30 a 14.45. Ona běžela směrem k metru xxx, potkala policejní hlídku, co chodí na pochůzky, ptala se jich na nejbližší stanici a oni jí poslali na xxx. Tam to kolem 15.30 hod. oznámila. Ve chvíli, kdy opouštěla byt, obžalovaný jí už nic neříkal. Ona popadla své věci a z bytu vypadla, protože se bála, že si to rozmyslí. Poškozená dále uvedla, že se jí těžko odhaduje čas s dobou, po kterou byla

přivázaná, neví ani jak dlouho spala, mohlo to být tak asi 4 – 5 hodin, kdy byla přivázaná k té posteli. Během té doby došlo celkem 2x k souloži a teprve poté, co se jí podařilo rozvázat, byla na záchodě. Ale není si jistá, zda to bylo potom, co se probudila nebo předtím, než jako by usnula. Obžalovaný šel s ní a čekal na ni u dveří. Svědkyně uvedla, že nejdříve nemohla odejít, protože byla uvázaná, potom, když se jí podařilo rozvázat, tak ji obžalovaný vzal a opět ji odhodil na postel, kde si na ni sedl. Vzhledem k jeho fyzickým rozměrům, kdy měří cca 190 cm a váží nějakých 100 kg, neměla žádnou šanci. Je pravda, že ji obžalovaný během té doby nijak nemlátil, neměla ani žádné modřiny na rukách a měla je pouze jakoby otlačené. Myslí, že ten provázek tam zůstal na té posteli, ale ona se nijak nekoukala, ani neví, jak to bylo s tím páskem. Poškozená dále uvedla, že se cítila psychicky špatně, celou dobu se bála, že se z toho bytu nedostane. Věřila těm jeho vyhrůžkám, obžalovaný byl naštvaný, pořezaný od krve. Věděla o něm, že byl soudně trestán, ale žádné podrobnosti neznala. On sám ji řekl, že byl ve výkonu trestu za ublížení na zdraví. Vedle toho, že z bytu neodejde, vyhrožoval, že ji tam uškrtí, ať je ticho, nebo, že ji uškrtí hned a současně ji přitom přiškrtil, i když je pravda, že ji pak zase pustil. Obžalovaný ji přiškrtil rukama a dusil tou dekou, ale bylo to vždy jen chvílku. Svědkyně připustila, že občas požívá marihuanu, ale není to tak, že by ji kouřila často, vždy pouze v době, kdy měla nějaký problém, např. jí bolely zuby nebo něco podobného. Ten den 23. 2., ale nic neměla, byla po noční. V souvislosti s jednáním obžalovaného mu nezpůsobila žádné zranění, ten provázek byla taková tenká bílá šňůrka. Neví, kolik měl ten den pásků obžalovaný a kolik jich měl vůbec. Posléze poškozená popsala mechanismus, jakým způsobem se jí podařilo propálit ten provázek, čímž se celé to svázání uvolnilo. Marihuanu měla naposled 22., než šla na noční, možná i 2 dny předtím. Poškozená připustila, že poslední pohlavní styk měla s obžalovaným možná i týden předtím, než došlo k této události, mohl to být i poslední víkend. Neví, jestli to bylo v pátek, nebo v neděli. Neví, už jak ho trávili. B. byl její kamarád, dříve byl možná do ní zamilovaný, ale jejich vztah byl pouze kamarádský. Potvrdila, že v dětství, až do jejich 16 let, byla doma týrána svým otcem, všechno to ustalo poté, co šel do výkonu trestu. Není s ním v žádném kontaktu. Není pravda, že by byla ze zaměstnání propuštěna, odešla na základě dohody.

U hlavního líčení svědkyně vypovídala shodně a dodala, že již dříve, když obžalovanému řekla, že se s ním rozejde, jí vyhrožoval, že si něco udělá a chtěl se zabít. Ten poslední týden, co se s ním rozešla, se již moc nevidali, v tom bytě spala pouze tehdy, pokud on měl noční. Když se doma potkali, tak se hádali. Ten den 23.2.2017 byla po noční a šla si na pracoviště obžalovaného pro klíče od bytu, které jí vzal právě proto, že se rozešli. Do bytu šla proto, že si chtěla sbalit své věci a odstěhovat se, obžalovaný tam neměl být, neboť jí říkal, že jede do M. Objevil se však po pár minutách, opět se začali hádat a když chtěla pokračovat v balení, obžalovaný jí vzal, hodil jí na postel, kde si na ní sednul, čímž jí omezil pohyb, odepnul si pásek a tím jí, spolu s provázkem, který vytáhl z kapsy, přivázal k posteli. Myslí, že ten provázek měl z práce, protože jím svazují noviny, které neprodají. Zřejmě jí ale nejdříve svlékl, protože s přivázanými rukama by jí nemohl sundat tričko. Poté na ní vykonal pohlavní styk, znásilnil jí. Ona mu dávala najevo, že ten styk nechce, plakala a prosila, ať jí nechá. To on odmítl, přinesl si žiletku a začal se řezat po ruku, hrudi a krku, přičemž krev z ran na ní kapala, tu jí potom otíral nějakým ručníkem. Po nějaké době jí znásilnil podruhé, opět ho prosila, aby jí nechal, ale to odmítl s tím, že nepůjde do kriminálu, že tam oba dva umřou. Říkal, že jí zabije, ale nejdříve zabije sebe. Když jí podruhé znásilnil, tak soulož dokončil s penisem v jejích ústech, na ústa jí také ejakuloval. Neví, jak dlouho trvalo, než jí znásilnil znovu, zda to byla půl hodina, jedna hodina či dvě, celou dobu byla přivázaná. Tím, že jí přivázal a nepustil, tak se byla nucena vymočit do postele. Potom si zase na ní sednul, řezal se a opakoval to samé. Obžalovaný jí pak dal pusy zapálenou cigaretu a odešel na záchod, čehož využila a propálila s ní ten provázek a uvolnila si ruce. Šla k oknu a myslela, že vyskočí ven,

protože byli v 1.patře a uteče. V tu chvíli obžalovaný vyšel ze záchodu, chytil jí, hodil jí zpět na postel a začal jí škrtil a dusit polštářem, ale už jí nepřivázal. To trvalo určitou dobu a ona potom buď usnula nebo ztratila vědomí, to už přesně neví. Byla z toho všeho vyčerpaná a po noční. Nepamatuje si již, jak dlouho byla ještě svázaná po tom druhém znásilnění, než se jí podařilo ten špagát propálit a uvolnit si ruce, nedívala se na hodinky. Pokud v přípravném řízení uváděla, že mohla být uvázaná 4-5 hodin, tak se jednalo pouze o její odhad. Z bytu však nemohla utéci ani poté, co se jí podařilo rozvázat, obžalovaný jí hodil zpět na postel, nebyla schopna se mu ubránit. Snažila se sice volat o pomoc a z té postele se dostat a setřást ho ale obžalovaný jí říkal, ať to ani nezkouší, že to bude o to víc bolet. Je pravda, že jí nijak nemlátil, neuhodil jí, jen jí dusil a škrtil. Vždycky jí pak na chvíli pustil, aby se mohla nadechnout. **Je pravda, že se v tom bytě bála, že odtud živá neodejde, obžalovaný říkal, že ten byt neopustí, že tam zemřou oba.** Když se probudila, dovolil jí, že může z bytu odejít, takže utekla a hned šla vše oznámit na Policii.

Poškozená dále uvedla, že si již na některé věci nepamatuje, snažila se celou záležitost vytěsnit. Nikde se neléčila, vzala si pouze volno asi 2-3 dny, ale nikam nešla a potom se normálně vrátila do práce, pobyt v práci jí spíše pomáhal, i když je pravda, že z toho byla nějakou dobu psychicky špatná a navíc tím, jak běželo vyšetřování, se jí ta věc stále vracela. Poškozená vyloučila, že by její psychický stav byl ovlivněn požíváním marihuany, není žádný pravidelný konzument, marihuanu kouřila jen v době, kdy měla nějaké problémy. Ten poslední týden spolu už skutečně nechodili, ona přespávala buď u matky, či v bytě v době, kdy obžalovaný měl noční a ona denní. On žárlil, vyhrožoval jí smrtí, že se zabije a navíc jí sebral výplatu. Je možné, že spolu měli ten poslední víkend před touto událostí pohlavní styk, nepamatuje se na to. Není pravda, že by v době, kdy ležela na posteli, telefonovala, psala SMS zprávy či byla na facebooku, těžko by mohla, když měla svázané ruce. Naopak obžalovaný telefonoval, ví, že volal nějakému chlapíkovi s tím, že udělal hloupost a nechce jít do kriminálu. Nepamatuje si již na to, co jí obžalovaný psal za zprávu v době, kdy opustila byt.

Z protokolu o vyšetřovacím pokusu soud zjistil, že k uvolnění provázku mohlo dojít tak, jak to poškozená ve své výpovědi popsala (č.l. 145-154) včetně fotodokumentace na č.l. 155-157.

Soud vyslechl jako svědky spolupracovníky poškozené a obžalovaného, ale z jejich výpovědi nezjistil nic podstatného.

Svědčce **Anna J.** uvedla, že obžalovaný žárlil na B., který byl pořád s poškozenou. Potvrdila ale také, že K. odcizil peníze v boxech a jednou nepřišel do práce. Obžalovaný byl jinak dobrý pracovník. S prací poškozené nebyla spokojená a došlo proto k dohodě o ukončení činnosti.

Svědce **Tomáš B.** uvedl, že J. je jeho kamarádka a kouřili spolu marihuanu. Byli jen kamarádi, odmítala ho, pokud jde o vztah. K. na něj asi žárlil. Chtěl mu rozbít hubu a jedenkrát mu dal pěstí do břicha. Pořád ho hlídal. Po incidentu mu J. řekla, že se s K. rozešla. Kamarád s K. nebyl. Obžalovanému vadilo, že s poškozenou kouří trávu. Je pravda, že s ním občas kouřila marihuanu, on jí ale nic nesháněl, dával jí ze svého, ale ona mu občas také sama nabídla. Mohlo to být tak 1-3 týdně, mohlo to být ale i každý den pokud marihuanu měla. Když jí neměla, tak nic nebylo.

Svědce **Václav Š.** potvrdil, že s poškozenou občas kouřil marihuanu, ale žádné drogy jí neprodával, mohla to být 1x týdně či 1x za 14 dní, podle toho, jak se s ní viděl, nebylo to pravidelně. Myslí, že J. nebyla na marihuaně závislá, po vykouření měla dobrou náladu, žádné další změny na ní nepozoroval.

Svědék **Radek P.** uvedl, že nic bližšího k případu neví, K. zaměstnali, zajistil mu ten pronájem. J. propustili, protože nevykazovala prodanou kávu, opakovaně. Když se K. s J. seznámili, tak se K. v práci zhoršil. On sám s ním měl kvůli tomu pohovor, protože se stalo, že nepřišel do práce. Mělo to být právě kvůli J., kdy ona ho odmítala a obžalovaný to s ní řešil. Slyšel o tom, že měl mít incident se zaměstnancem B. Obžalovaný na J. žárlil, neříkal sice, jestli to bylo kvůli B., ale říkal, že za to nemůže, že má prostě takovou vznětlivou povahu.

V průběhu přípravného řízení byli přizváni **znalci z oboru psychiatrie, odvětví sexuologie**, kteří provedli znalecké zkoumání obžalovaného za účelem zjištění, zda trpí nějakou duševní poruchou nebo chorobou. Znalci v závěru posudku uvedli, že obžalovaný je intelektově mírně nadprůměrný a vyšetřením nebyly zjištěny znaky svědčící o duševní chorobě v pravém slova smyslu, tedy ve smyslu psychózy, sexuální deviace, nebyla ani zjištěna zvýšená agresivita, případně těžší neurologické onemocnění. U obžalovaného nebyly zjištěny hysterické osobnostní rysy, tendence ke konfabulacím či závažnější narušení základních psychických funkcí. Jeho osobnost je xxx. Kromě této uvedené xxx však u něho nebyla zjištěna žádná duševní choroba ani sexuální deviace. Pokud se obžalovaný deliktu, pro který je stíhán, dopustil, tak byl motivován xxx, kterou nezvládl dostatečně racionálně. Popsané teatrální a demonstrativní chování odpovídá jeho osobnosti. xxx sice snižovala částečně jeho ovládací schopnosti, šlo však o snížení nepodstatné. Nebyl u něho zjištěn zvýšený sklon k agresivním projevům, vzhledem k osobnosti však lze předpokládat xxx. Stejně tak nebylo zjištěno, že by dosahoval sexuálního vzrušení pouze za užití agrese. Jeho pobyt na svobodě není nebezpečný a není navrhováno uložení ochranného léčení. Vzhledem k jeho osobnosti a ke kriminální anamnéze, jsou možnosti jeho resocializace v podstatě snižené, ne však zcela vyloučené. U hlavního líčení znalci vypovídali shodně. Znalec doc. MUDr. Zvěřina doplnil, že útoky obžalovaného, které směřovaly výhradně vůči jeho osobě, svědčí o jeho demonstrativní tendenci manipulovat s partnerem, kterému tak demonstruje jakousi hodnotu svých emocí. Sebepoškození za těchto situací včetně vyhrožování sebevraždou k tomu patří, je to znak xxx, jeho osobnostní struktury. On to dělal před partnerkou tak, aby to viděla, byla to demonstrace. Kdyby se chtěl skutečně podříznout, tak to nemusel dělat před ní.

V průběhu přípravného řízení byla znalecky zkoumána i poškozená Magdalena J., rovněž znalkyněmi z oboru zdravotnictví.

Ze znaleckého posudku **PhDr. Ludmily Šrutové** z oboru klinické psychologie soud zjistil, že poškozená se projevuje jako osobnost xxx, přičemž formování její osobnosti zřejmě nepříznivě negativně ovlivnilo rodinné prostředí, ve kterém vyrůstala. Při vyšetření u ní zjistili, xxx. Intelektově je na rozhraní mírného a výrazného nadprůměru. K obžalovanému měla zprvu kamarádský vztah, který se vyvinul do vztahu partnerského, ale po projevech žárlivosti se rozhodla vztah ukončit a po traumatickém prožitku s ním z něho začala mít strach. Její schopnost vypovídat obecně věrohodně je na velmi dobré úrovni, nebyl zjištěn sklon ke konfabulacím, fabulacím ani záměrnému zkreslování. Z psychologického hlediska lze i její konkrétní věrohodnost označit jako velmi dobré úrovně. O vyšetřované události vypovídá opakovaně shodně, události nezveličuje. Je schopna verbálně přiměřeně a srozumitelně je vylíčit. Nebyl zjištěn sklon k podávání účelových a nepravdivých informací. Prožité události měly a dosud mají na psychiku poškozené nepříznivé dopady. xxx, vrací se jí vzpomínky na prožité trauma. Je nepravděpodobné, že by k obvinění byla navedena třetí osobou.

Z posudku znalkyně z oboru psychiatrie **MUDr. Kertészové** soud zjistil, že poškozená před inkriminovanou událostí netrpěla duševní poruchou a v jejím důsledku u ní došlo k rozvoji

diagnózy xxx. Jedná se o poruchu, která vznikla jako odpověď na výjimečný stres, která obvykle odeznívá do několika hodin nebo dnů. Stresorem byla inkriminovaná událost a musí zde být přítomno bezprostřední a jasné časové spojení mezi **neobvykle silnou zátěžovou situací** a nástupem příznaků. Tyto příznaky rychle odezní nebo se zmírní. V době vyšetření u poškozené přetrvávají nadále příznaky odpovídající diagnóze xxx, což je xxx, která patří do stejné skupiny poruch, jako diagnóza xxx. Primárně vyvolávajícím faktorem je zátěžová událost, bez jejího působení by k poruše nedošlo. Poruchu je možné pokládat za maladaptivní reakci na těžký nebo trvalý stres, která narušuje mechanismy úspěšného vyrovnávání se s ním, čímž dochází ke zhoršenému sociálnímu fungování. Dosud nebylo nutné, aby poškozená vyhledala odbornou pomoc, protože zmíněná porucha nedosahuje takové hloubky, když nelze vyloučit další rozvoj xxx ve smyslu xxx, která se většinou rozvíjí po časové latenci. Současně nelze ale vyloučit ani úplné odeznění dosavadních projevů poruchy. Ze soudně psychiatrického hlediska lze zjištěnou poruchu hodnotit jako újmu na zdraví lehké závažnosti, která svým rozsahem odpovídá ublížení na zdraví. Znalce nedoporučila účast poškozené na soudním jednání v přítomnosti obžalovaného s tím, že by šlo pro ni o traumatizující událost a k prohloubení xxx. Vyšetřením nebylo zjištěno, že by byla závislá na psychotropních látkách.

U hlavního líčení znalkyně uvedly shodné závěry, přičemž znalkyně MUDr. Kertézsová uvedla, že jak xxx, tak i xxx spadají do stejné kategorie poruch. Porucha xxx nastupuje v situaci, kdy odezní xxx a u poškozené i nadále přetrvávaly pocity xxx, ale už ne v takové míře. Tato porucha jí způsobila určitý životní diskomfort, ale jak sama uvedla, necítila potřebu vyhledat pomoc a u tohoto typu poruchy to není ani pravidlem. Porucha sama po nějaké době odezní. Rozdíl mezi xxx je v závažnosti poruchy. xxx má těžší charakter, paralyzuje postižené tím způsobem, že nejsou schopny vykonávat pracovní činnost, straní se sociálními kontakty a jejich vzpomínky na prožitou událost lze označit jako psychotické flashbacky, které jim nedovolují běžně fungovat ani pracovat. Postižení nejsou schopni sociálních kontaktů a tato porucha je zcela paralyzuje. Pokud jde o xxx záleží na osobnosti postižených, někdo je náchylnější k rozvoji této poruchy. U silných osobností dojde k odeznění příznaků samovolně, bez jakékoliv léčby. U poškozené se jednalo o lehkou poruchu, která z její strany nevyžadovala žádný zásah, nebylo třeba vystavovat pracovní neschopnost, po krátkodobém volna se hned zapojila do pracovního procesu. V době vyšetření, což bylo asi cca za 6 týdnů po oné události, nezjistila nic, co by poškozenou omezovalo v obvyklém způsobu života, byla schopna běžně pracovat i společensky žít. Z tohoto důvodu se u ní jednalo pouze o lehčí formu postižení. U jmenované nezjistila závislost na drogách, občasné používání marihuany na ni nemělo vliv, nebyla zjištěna žádná psychopatologie v jejím chování. Znalce dále uvedla, že jednání, kterému byla poškozená vystavena podle obžaloby, bylo **velkou stresující událostí, při které měla nepochybně strach o život, strach, co se přihodí a v důsledku toho se u ní rozvinula právě ta xxx, protože se jednalo o obrovskou stresovou událost.**

Znalce PhDr. Ludmila Šrůtová rovněž u hlavního líčení uvedla shodné závěry, doplnila, že používání marihuany nemělo zásadní vliv na její osobnost a projev, rozhodně ne v době, kdy nebyla pod jejím vlivem. Znalce potvrdila, že jednání obžalovaného, ze kterého je viněn, bylo velmi stresující, není schopna se vyjádřit k tomu, zda poškozená v jeho závěru usnula či omdlela. V určité fázi boje o život nastává rezignace a člověk to vzdá a přestane se bránit, a je možné, že něco takového v tom sehrálo roli. Jak spánek, tak i případná mdloba a ztráta vědomí, pak přišla z takového celkového velkého vyčerpání, došlo k tomu asi po třech hodinách, to je strašně dlouhá doba. Tato rezignace, případně přidušení poškozené, mohlo vést k poruše vědomí, ale to se už bohužel nedá zjistit, o co se jednalo. I tato znalce

potvrdila, že nebyla zjištěna změna v osobnosti poškozené v důsledku požívání marihuany, i když četnost užívání byla zřejmě vyšší. Neměla však žádný následek na její intelektovou úroveň, vystupování, formování. Potvrdila, že snaha poškozené, určité události vytěsnit, může mít vliv na její schopnost pamatovat si tyto události, protože vytěsnit, znamená odklidit z vědomí, jde o běžný psychologický jev. Nebyly u ní zjištěny známky labilní osobnosti a labilní emotivity, byla pouze xxx.

Z protokolu o prohlídce těla (č. 193 -194), a následně i fotodokumentace (č. l. 204-206) soud zjistil, že na rukách poškozené nejsou patrné významnější oděrky či zhmožděny, byly shledány pouze nepatrné stopy zarudnutí, aniž by bylo možné zcela jednoznačně konstatovat, že se jedná o následky svázání.

Z fotodokumentace, která byla vyhotovena při vyšetřovacím pokusu (č.l. 155 – 157) soud zjistil, že figurantce byly svázaný ruce podle pokynů poškozené a následně na těchto nebyly rovněž zjištěny žádné známky pohmoždění či odření.

Z lékařských zpráv (č.l. 191 – 192) soud zjistil, že na těle poškozené nebyly zjištěny žádné stopy poranění, stejně tak jako oblasti genitálu.

Z protokolu o ohledání místa činu nebylo zjištěno, že by se v bytě nacházel pásek či zmiňovaný provázek. Pokud jde o pásek ke kalhotám, ten byl zajištěn při zadržení obžalovaného a jak se sám obžalovaný vyjádřil, jednalo se o pásek, který měl na svých kalhotách (č. l. 32 – 33).

Vzhledem k obhajobě obžalovaného, že poškozená J. se mohla během doby, kdy u něho byla v bytě volně pohybovat a mimo jiné i telefonovala, psala SMS zprávy a byla na facebooku, na základě žádosti obžalovaného, kterou vznesl již v přípravného řízení (č.l.222) a zopakoval při hlavním líčení, byla zjišťována data z mobilního telefonu jak jeho, tak i poškozené J. Tuto žádost obžalovaný uplatnil při prostudování spisu, kdy mu nebylo vyhověno a posléze učinil další návrh během hlavního líčení. Soud proto přibral znalce z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, který se nejdříve zabýval telefonem obžalovaného, přičemž jeho úkolem bylo provést zálohu veškerých dat včetně zajištění smazaných dat nacházejících se v tomto telefonu, zejména hovory a zprávy učiněné mezi obžalovaným a poškozenou J. vystupující pod telefonním číslem xxx za období měsíce února 2017 s důrazem na den 23. 2. 2017. Z tohoto znaleckého posudku soud zjistil, že mezi obžalovaným a poškozenou probíhala do 11.2. běžná komunikace, zejména prostřednictvím SMS zpráv, přičemž o možnosti odstěhování od se J. zmiňuje již v SMS zprávách ze dne 12.2. 2017, kdy mu vyčítá, jakým způsobem se chová, přičemž téhož dne 12.12. mu píše „vzal jsi mi klíče!!!!!!“. Otázka odstěhování se dále řešila dne 14.2., kdy J. žádá obžalovaného, aby jí poskytl týden na odstěhování a pokračuje i v následujících dnech, přičemž z reakcí obžalovaného je zřejmé, že jí přemlouvá, aby zůstala. Již ze zpráv v tomto období je zřejmé, že obžalovaný poškozené říkal, že se chce zabít a ona mu odpovídá, že to nebude poslouchat a trvá na svém odstěhování. Z těchto SMS zpráv obžalovaného na poškozenou je zřejmé, že obžalovaný poškozenou prosí, aby se vrátila, přičemž frekvence zpráv mezi nimi se snižuje, přičemž poškozená jej vyzývá, aby nedělal žádné „blbosti“. Poslední SMS zpráva, která je na mobilním telefonu obžalovaného zaznamenána směrem k poškozené, je slovo „odpust“, které jí zaslal dne 23. 2. 2017 v 15.33 hod. Vedle SMS zpráv je zaznamenána i řada telefonických kontaktů. Dne 23. 2. 2017 proběhlo v době od 15.28 hod. do 20.32 hod. několik telefonátů na mobil poškozené, ale nedošlo ke spojení.

Současně s tím byl dalším znaleckým posudkem prozkoumán mobilní telefon poškozené, který za tím účelem dobrovolně vydala, přičemž v jejím mobilním telefonu nebyla zjištěna žádná událost nebo aktivita ze dne 23.2. 2017 ani žádná SMS zpráva, žádný hovor, žádná aktivita na síti facebook, ani žádná zpráva v aplikaci facebook messenger, vyjma jedné zprávy ve 22.35 hod. uvedené jako kontakt Helena Š., ve které poškozená píše, že by potřebovala o víkendu volno, protože není schopna jít do práce. Dále uvádí „dnes se mě Honza pokusil zabít, 5 hodin mučení po ránu a zbytek dne lítání po policii...“.

Soud vyslechl poškozenou **J.** opětovně jako svědkyni, když v jejím mobilním telefonu nebyly zaznamenány žádná data, ačkoli z mobilního telefonu obžalovaného vyplývá, že tato komunikace probíhala. Jmenovaná u hlavního líčení dne 20.12.2017 uvedla, že její telefon má malou paměť a proto průběžně maže a odstraňuje jak záznamy o hovorech, tak i zprávy SMS, na aplikaci facebook apod.

Z výsledku znalce **RNDr Klímy** u hlavního líčení soud zjistil, že dnes již nelze zpětně zjistit, kdy došlo k odstranění těchto dat, nicméně vysvětlení poškozené lze akceptovat. Dnes se již ohledně těchto dat nedá zjistit, zda byla odstraněna vymazáním, nebo nebyly hovory, SMS a další vůbec uskutečněny.

Ze zprávy Útvaru zvláštních činností Policie ČR soud zjistil, že od mobilních operátorů **nelze** získat údaje o uskutečněném telekomunikačním provozu po uplynutí lhůty 6 měsíců, navíc by tento postup byl v rozporu se zákonem č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích (č.l. 325). Z uvedeného vyplývá, že s ohledem na časový odstup nelze získat jakékoli další údaje o telekomunikačním provozu mezi obžalovaným a poškozenou, příp. samotné poškozené.

Provedeným dokazováním dospěl soud k závěru, že obžalovaný se jednání, jež mu bylo kladeno v obžalobě, v plném rozsahu dopustil. Je nepochybné, že jednáním popsaným v bodě 1.obžalovaný dne 23. 2. 2017 ve svém bytě použil násilí vůči poškozené Magdaléně J., kterou nejdříve povalil na zem, svlékl ji oblečení, přivázal ji ruce páskem od kalhot a provázkem k rámu postele, následně na ní opakovaně vykonal soulož, přičemž její odpor překonával jednak popsaným uvázáním a jednak tím, že si na ní obkročmo sedl, přičemž v průběhu a v době bezprostředně předcházející pohlavnímu styku, se řezal žiletkou po různých částech těla a krev nechával kapat na poškozenou. I když se poškozená bránila, dávala najevo nesouhlas s tímto jeho chováním a prosila ho, aby ji pustil, obžalovaný od svého jednání neupustil a za použití uvedeného násilí a výhrůžek, že zabije nejdříve jí a potom sebe, v obou případech pohlavní styk s ní uskutečnil. Tímto jednáním naplnil všechny zákonné znaky zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1,2 písm.a) tr. zákoníku, neboť jiného násilím a pohrůžkou násilí donutil k pohlavnímu styku a takový čin spáchal souloží. Soud se neztotožnil s obhajobou obžalovaného, že se na poškozené nedopustil žádného násilí a pohlavní styk, ke kterému došlo pouze v jednom případě, byl z její strany dobrovolný. Poukazuje v tomto směru na výpověď poškozené, v níž soud nezjistil žádné podstatné rozpory, jakož i závěry znaleckého posudku, ze kterých vyplývá, že u jmenované nebyly zjištěny znaky konfabulace či fabulace, její obecná věrohodnost i věrohodnost konkrétní jsou na dobré úrovni. Soud nezjistil ani žádný motiv, který by měl vést poškozenou k tomu, aby nepravdivě oznámila obžalovaného pro podezření z trestné činnosti. Svědkyně J. ve své výpovědi uvedla, že se s obžalovaným, se kterým sdílela do té doby cca po dobu 1 měsíce společnou domácnost, chtěla rozejít v souvislosti s jeho vyhrožováním sebevraždou a útoky proti svému tělu pořezáním, ke kterým došlo již dříve, stejně tak, jako pro jeho žárlivost. Tato její výpověď koresponduje s obsahem zpráv SMS nalezených v mobilním telefonu

obžalovaného, ze kterých lze dovodit, že poškozená s K. víceméně vztah ukončila a na tomto závěru nemůže změnit nic ani okolnost, že s ním příp. měla, cca týden před onou událostí, ještě pohlavní styk a dne 20.2. mu poslala SMS zprávu, aby jí koupil mléko do kávy. Kritického dne si do bytu došla pouze pro své osobní věci, přičemž předpokládala, že obžalovaný zde nebude, neboť jí sám sdělil, že ten den odjede do M. Ze strany obžalované nebyl zjištěn žádný motiv pro křivé obvinění poškozeného, z obsahu SMS zpráv nevyplývá ani motiv příp. osobní msty, o kterém se zmiňoval obžalovaný. Okolnost, že jejich vztah byl rozvrácen delší dobu, byl dle názoru soudu objektivně zjištěn právě ze SMS zpráv, které mezi nimi probíhaly. Poškozená svým oznámením na PČR nesledovala žádnou výhodu pro sebe, nepřipojila se k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody či uplatnění nemajetkové újmy. Oproti tomu na straně obžalovaného bylo zjištěno, že jde o osobnost xxx, přičemž popsané teatrální a demonstrativní jednání odpovídá právě jeho osobnosti. I když obžalovaný popřel jakékoliv násilné jednání vůči poškozené včetně znásilnění, přesto z jeho výpovědi lze dovodit, že určitý stupeň násilí se v jeho chování vyskytoval. Obžalovaný připustil, že ve chvíli, kdy poškozená ležela na posteli, se na ní obkročmo posadil a v té chvíli, kdy se nad ní řezal, tak ji donutil, aby zůstala ležet a když se řízl poprvé a ona chtěla vstát, tak ji zatlačil ramena a řekl jí, ať to nedělá. Je tedy nepochybné, že i sám obžalovaný připustil určitý stupeň násilí na poškozené. Soud nezjistil, že by poškozená jednáním obžalovaného utrpěla těžkou újmu na zdraví ve smyslu odst. 3 písm. c) ust. § 185 tr. zákoníku, když podezření na způsobení tohoto těžšího následku bylo důvodem k přikázání věci k projednání a rozhodnutí Městského soudu v Praze usnesením Vrchního soudu v Praze. Soud v této souvislosti poukazuje na výpověď znalkyně MUDr. Kertézsové, která u hlavního líčení uvedla, že poškozená nejen nevyhledala lékařské ošetření a další péči, ale krátce po činu nastoupila do zaměstnání a je tudíž zřejmé, že toto jednání na ni nemělo žádný, déle trvající vliv, byť i nadále určitý diskonfort na její straně přetrvává. Oproti obžalobě však soud jednání obžalovaného kvalifikoval i jako zločin omezování osobní svobody podle § 171 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, neboť obžalovaný jinému bez oprávnění bránil užívat osobní svobodu a takovým činem způsobil psychické útrapy. Je nepochybné, že obžalovaný ponechal poškozenou po určitou dobu i poté, co z jeho strany došlo ke znásilnění, svázanou a poté, co se jí podařilo uvolnit ruce a z postele vstát, jí odhodil zpět, sedl si na ní a bránil jí, za pomoci škrcení a dušení v pohybu i v opuštění bytu. Zatímco v případě jednání pod bodem 1. rozsudečného výroku, kdy došlo v podstatě k totožnému jednání, byl tento skutek a omezování osobní svobody prostředkem ke znásilnění, v případě skutku pod bodem 2. rozsudku již tomu tak nebylo a obžalovaný omezoval osobní svobodu obžalované bez úmyslu vykonat na ni opětovně soulož. V daném případě tedy trestný čin omezování osobní svobody nebyl prostředkem ke znásilnění, a tudíž je třeba pohlížet na jednání obžalovaného, které pokračovalo i po provedených znásilněních, jako na trestný čin omezování osobní svobody. Obžalovaný bránil poškozené ve svobodném pohybu po bytě, bránil jí z bytu odejít, její obranu a aktivní odpor likvidoval dušením a škrcením, přičemž své jednání doprovázel výroky, že z bytu živí oba neodejdou apod. Je nepochybné, že poškozené tím způsobil psychické útrapy projevující se zejména výrazným strachem a obavami o svůj život nebo zdraví, které se následně, spolu s jednáním pod bodem I. rozsudečného výroku projevily, u poškozené vznikem xxx a posléze xxx, byť nedošlo k rozvinutí posttraumatické stresové poruchy.

Při úvaze o druhu a výši trestu soud postupoval dle obecných zásad pro ukládání trestu daných ustanovením § 39 odst. 1 tr. zákoníku, přičemž přihlédl k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, osobním a jiným poměrům obžalovaného, jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy, přihlédl též k účinkům a důsledkům které lze od trestu očekávat pro budoucí život obžalovaného. V daném případě je povaha a závažnost

restných činů určována významem chráněných zájmů, které byly činem dotčeny, a to jednak právem ženy na svobodné rozhodování o pohlavním životě, jakož i ochranou osobní svobody jednotlivce. Soud přihlédl i ke způsobu provedení činu, které se vyznačovalo značnou brutalitou a déle trvajícím jednáním, jeho následkům a osobě obžalovaného. K obžalovanému K. bylo zjištěno, že byl opakovaně soudně trestán, většinou pro majetkovou trestnou činnost. Naposledy byl odsouzen Okresním soudem v Blansku rozsudkem ze dne 16. 7. 2012 sp. zn. 14 T 78/2012 pro trestný čin loupeže podle § 173 odst. 1 tr. zákoníku, kdy mu byl uložen trest odnětí svobody v trvání 48 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou. Z přílohového spisu soud zjistil, že obžalovaný byl propuštěn z výkonu trestu dne 7. 6. 2016. Z uvedeného je zřejmé, že obžalovaný se trestné činnosti dopustil krátce po propuštění z výkonu trestu odnětí svobody za jiný úmyslný trestný čin. Na druhé straně lze pozitivně hodnotit, že obžalovaný se po výkonu trestu zařadil hned do pracovního procesu a svým zaměstnavatelem byl hodnocen jako velmi dobrý pracovník. Soud obžalovanému ukládal trest odnětí svobody dle odst. 2 ust. § 185 tr. zákoníku, který umožňuje uložit trest odnětí svobody v trvání 2 – 10 let. Po zvážení shora uvedeného, obžalovanému uložil úhrnný trest odnětí svobody v trvání 4 let, pro jehož výkon jej zařadil do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 2, písm. a) tr. zákoníku, když neshledal důvod pro zařazení obžalovaného do přísnějšího typu věznice. I když v daném případě se jedná o trest spíše mírnější, uložený ve třetině zákonné trestní sazby, má soud za to, že se jedná o trest přiměřený dle § 38 odst. 1 tr. zákoníku, uložený s přihlédnutím k povaze a závažnosti spáchaného trestního činu a poměrům pachatele. Soud obžalovanému neuložil žádné ochranné opatření, neboť takové opatření nebylo navrhováno a lze mít za to, že k nápravě obžalovaného není jeho uložení třeba.

Soud nerozhodoval o náhradě škody, neboť poškozená se nárokem na náhradu škody nepřipojila.

Poučení: Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího. Toto právo náleží kromě státního zástupce též obžalovanému pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněné osobě pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozenému, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody, všem těmto osobám též proto, že takový výrok učiněn nebyl. Odvolání musí být zároveň odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocih je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout též příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může podat odvolání též orgán pověřený péčí o mládež.

Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Práva odvolání se nemůže úspěšně domáhat ten, kdo se jej již jednou výslovně vzdal.

V Praze dne 20.12.2017

JUDr. Dana Pacholíková
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
M. Pechová